

ឧត្តម ឥរិយា

ឧត្តម ឥរិយា

បទព្រហ្មគីតិ

មាតិកា

ការឧទ្ទិសថ្ក 2

ពន្យល់ស្តីពី 3

ចំណេះកាយ 5

ស្ត្រីក្រសែ 9

ឧប្បត្តិហេតុ 12

ក្រុងសីសេស្សី.....15

ឧត្តមភរិយា

ការឧទ្ទិស

កំណាព្យនេះ សរសេរឧទ្ទិស ចំពោះ ខួប ទី ៣០ ឆ្នាំ នៃ អាពាហ៍ ពិពាហ៍ របស់ខ្ញុំ និង ភរិយា នូវ សេចក្តីស្នេហា របស់នាង ចំពោះ ស្វាមី ព្រមទាំង សេចក្តីស្រឡាញ់រង្គំ របស់ខ្ញុំ ចំពោះ ពនីតា^១។ នាង ជា ឧត្តមភរិយា និង ម្ចាស់ដួងចិត្ត របស់ប្តី។ យើង រួមគ្នា កសាង គ្រួសារ នៅក្នុង សេចក្តីសុខសាមញ្ញ តែ ពោរពេញ ទៅ ដោយ សុភមង្គល ថ្លៃថ្លា។ សម្រស់ និង ចិត្តផ្អែម របស់នាង ជា កម្លាំងតស៊ូ របស់ខ្ញុំ ក្នុង ឆាកជីវិតអន្លាយ ប្រកប ទៅដោយ ឧបសគ្គ គ្រប់បែបយ៉ាង។ ខ្ញុំ លើក កម្យង់អញ្ជូលី សំពះ ព្រះ នូវ អស់ទេវតា គ្រប់ សាសន៍ជាតិ សូមឱ្យនាង ចាកផុតរោគ ចង្រៃ គ្មានលាប និង រក្សា ស្នេហ៍វិសុទ្ធ នៃ គូ ប្រណីពីធម្មជាតិ របស់ យើង ឱ្យបានគង់វង្ស និង ផ្សង សូមជួប នាង គ្រប់ៗជាតិ។

រូងផ្កាស្នេហ៍ចំពោះភរិយា

¹ ពនីតា : ភរិយា។

ឧត្តមវរិយា

ពន្ធកស្មេហ៍

សម្រស់ពីធម្មជាតិ

បងជួបស្រីជាផ្កា មានចិន្តាស្នេហ៍លើស្នូន
ជាវាសនាចង្អុល នៅក្នុងស្នូនជីវិតគ្រង។
នៅក្នុងច្បាប់ស្នេហា មានតណ្ហាលើស្រីវង
ផ្តួចផ្តើមដៃពីរគ្រង សម្តីប៉ងក្បងក្លិននួន។

គន្ធភាយក្នុងឱឡាន ជាស្នាក់ឋានស្រីស្នូន
គ្មានផ្កាណាអាចជួន ធៀបក្នុងស្នូនបុស្សា។
ផ្កាអើយស្រឡាញ់ម្ល៉េះ ចងតែបេះព្រោះប្រាថ្នា
ទុកជាតូស្នេហា មានផ្កាស្លាជាសាក្សី។

ផ្តាំពាក្យតាមវាយោ ថាចិត្តទោរចងភក្តី
ជាសច្ចៈមេត្រី គូនឹងស្រីតាមទំនាយ។
ថាបងជួបទាវតន់ វាសនាកត់ទុកដូចទាយ
អូរបងជាតូព្រាង មិនអាចវាងក្នុងជាតិនេះ។

ឧត្តមធីតា

ចង់ជួបស្រីជាហង្ស ចង់ត្រកងទេពធីតា។

ល្អនេះពេញល្អក្នុង សុបិនស្តុះក្នុងអារម្មណ៍
ចិត្តបងសែនបារម្ភ ខ្លាចសំណុំស្នេហ៍របាយ។
ក្នុងពេលរង់ចាំអូន ខ្លាចបាត់សូន្យព្រោះឆ្ងាយកាយ
កាយនិងចិត្តនៅឆ្ងាយ ខ្វះឧបាយផ្គាំរព្វក។

សូមផ្គាំតាមវាយោ គ្មានទោសោក្នុងចិន្តា
ផ្ទៀរលឹកគ្មានប្រេះឆា ប្រឱបផ្កាក្នុងសុបិន។
ស្រឡាញ់គ្មានសង្ស័យ គ្មានជលស័យ^៧ជម្រះក្តិន
គន្លាទឹកអប់ផ្គិត ក្នុងដួងចិត្តត្រៀមចាំពៅ។

បំណះ^៨កាយ

សុភមង្គលពិមល

^៧ ជលស័យ : ជលសា, សមុទ្រ។

^៨ បំណះ : គូដែលប៉ះគ្នា។

ឧត្តម ធីតា

ស្នំត្រចិត្ត

ទេពសប្បុរស

រូបអូនជាតំណាង វាសនាគ្រោងទុកពីអតីត
ត្រូវបានសំរេចគិត ជាការពិតក្នុងជាតិនេះ។

ផ្កាស្លាចងមេត្រី ជាកត្តិគ្មានចិត្តរិះ
ទឹកចិត្តយើងបែបនេះ ជាជំនិះសាងជីវិត។

ភរិយាឧត្តម ស្វាមីផ្សំចិត្តស្មោះត្រង់
ជាតួស្នេហ៍ត្រចង់ បង្កើតរងរស្មីស្នេហ៍។
នាវាជីវិតចរ តាមចំណរចិត្តគ្មានកែវ
រាល់ឆ្នាំរាល់ថ្ងៃខែ យើងតែងតែនឹកថ្ងៃការ។

ឧត្តមធីតា

ទុកជានុំបង្អែម ម្ហូបបន្លែងជីវ្ហា³¹ប៉ង។

អស់កូនមួយៗម្តង លាអូនបងដូរទីឋាន
ចេញពីគេហដ្ឋាន សាងគូប្រាណក្នុងជីវិត។
យើងលើកហត្ថបន់ស្រន់ ជាបំណន់ឱ្យមានវិទ្ធី
ឱ្យជួបផ្លូវពិសិដ្ឋ ក្នុងពុទ្ធត្រីទ្ធី³²រក្សាសុខ។

ឧប្បត្តិហេតុ

បន់ស្រន់ទេវតា

ឆ្នាំកុរ-កន្លងទៅ ឆ្នាំស្រីពៅប្រទះទុក្ខ
ជាហេតុក្នុងរន្ធត់ កាយវីរីកនឹងមហារីក។

³¹ ជីវ្ហា : អណ្តាត។

³² ពុទ្ធត្រីទ្ធី : សេចក្តីចម្រើនប្រាជ្ញា។

ឧត្តមភរិយា

ស្វាមីសែនអាណោច វាមកស្រោចទុក្ខរលឹក³³

ចិត្តអាណិតផ្កាម្លិះ មិនដែលរិះកក្រញញឹម។

បងនាំសួនទៅពេទ្យ គេឃាត់ទេពទុកព្យាបាល

រោគវិនិច្ឆ័យពាល ទងស្បូនរាលរោគពេញពោះ។

គ្រូពេទ្យសង្ឃឹមតិច ដំណឹងក្តីចចិត្តជាគ្រោះ

បើគ្មានអ្វីសង្គ្រោះ ពិតជាជ្រោះទុក្ខលន្លោច។

ទុក្ខនេះគឺឧត្យាត វាព្យាបាទកាយនិងចិត្ត

ជាមហាទុក្ខជំរិត ដល់ចារិក³⁴នៃនិវាស។

គ្មានពាក្យនឹងអាចថ្លែង វាសំដែងហើយវាជ្រាស

ស្អាត់រកសព្វកន្លែង ទឹកកន្លែងព្រលឹងស្រី។

ទឹកភ្នែកភរិយា លើថ្ពាល់ទាររកដែររាម

ដៃក្នុងដៃពុំស្ងៀម ជាសំនៀងរួមភក្តី។

មានតែរួមតស៊ូ ក្នុងពេលយូរឬបីបមបី

³³ រលឹក : ដែលហើមឬប៉ោងឡើង។

³⁴ ចារិក : ន. ទីដែលជាទីត្រាច់ទៅឬទីត្រាច់។

ឧត្តមភរិយា

លើកហត្ថសំពះព្រះ សូមឱ្យឈ្នះមារចង្រៃ
 គុណព្រះវិគ្គត្រៃ និងអាស្រ័យអស់គ្រូពេទ្យ។
 នឹកគុណដល់ព្រះគ្រូ ជួយតស៊ូស្របនឹងទេព
 ទេវតាក្របកេន ប្រើប្រកេន ធម៌-វេជ្ជៈ។

រួមយកជ័យលើរោគ ជាថ្នាំរោមវាយព្យាធំ³⁸ធំ
 នាំសួស្តីឱ្យមុំ ឱ្យពៅធំ³⁹ជាស្រាកស្រាន្ត។
 បំភ្លេចប្រាណស្តុតទ្រុឌ ចិត្តប្រយុទ្ធក្នានកិតស្មាន
 ថាចាញ់កលឧបាយ រោគប្រតាយកាយប្រជាក់។

ប្រតិសន្ធិ

ភរិយា និង កូនប្រុសស្រី

³⁸ ព្យាធំ : ជម្ងឺ។

³⁹ ពៅធំ : ជាឈ្មោះ របស់ភរិយាខ្ញុំ ដែលម្តាយនាងដាក់អោយ។

ឧត្តមធីតា

ចាកផុតពីរោគា គឺដូចគ្នាមេឃស្រឡះ
 មានចន្ទចាំងក្នុងស្រះ ឈប់ប្រទះនឹងពិធុរ។
 អូនជាចន្ទចាកមេឃ ចិត្តអរត្រេកផ្សងសាធ្ា
 ឱ្យចន្ទជួបរិមុត្តិ⁴⁰ ឥតមានស្លុតវិលជួបបង។

វិលមករកសម្បក ជាឋានសុខទីថ្កើងថ្កាន
 ជីវិតធ្លាប់កំសាន្ត ក្នុងទីដ្ឋានជាគ្រួសារ។
 កូនចៅសែនសប្បាយ ទទួលម្តាយស្មើទេវតា
 ជុំគ្នាជួបជីវា អោបកាយាអ្នកដាយ⁴¹ថ្លៃ។

ទោះបីប្រាណស្តមស្តាំង តែមិនបាំងលោមណ៍⁴²នាងនួន
 ទោះជាកម្លាំងសួន មិនអាចជួន⁴³នឹងមេផ្ទះ។
 តែមានកូននិងបង ផ្តាប់ផ្តងគ្រប់កិច្ចភក្តៈ⁴⁴
 ស្មោះសរដោយសច្ចៈ ផ្ទះជាសក្តៈ⁴⁵លើលោកិយ។

---

⁴⁰ រិមុត្តិ: ការរួចផុតស្រឡះ, ដំណើរមានឥស្សរភាព។
⁴¹ អ្នកដាយ: ជីដូន។
⁴² លោមណ៍: ឆោម។
⁴³ ជួន: កិ. គ្រប់គ្រាន់, ល្មម។
⁴⁴ កិច្ចភក្តៈ: មកពីពាក្យ ភក្តកិច្ច, ការបរិភោគអាហារ។
⁴⁵ សក្តៈ: ឋានសួគ៌។

ឧត្តមភរិយា

និងបុត្រីវិសុទ្ធ មានចក្ស្យ⁵⁰ធម៌ជាសើន⁵¹។

ឥន្ទ្រវណ្ណោៈយាយតា គ្មានប្រាថ្នាលោកទ្រព្យា

បញ្ចសីល⁵²សុរក្ខា⁵³ ជាសិលាពីព្រេងព្រីន្ទ។

អព្ពតហេតុ⁵⁴មានពិត ជាសិខណ្ឌិន⁵⁵ទេពនៃឫទ្ធិ

បាញ់អព្ពក្ស័យជីវិត ពរប្រសិទ្ធិឃើញចន្ទរៈ។

ចាំងចែងជានិរន្ត លើកត្រុតន់ល្អលើសលន់

ស្នេហ៍អូនជាទីកមន្ត ជាអាគមចងស្នេហ៍យើង។

ប្រណីពីធម្មជាតិ ចិត្តតតឃ្លាតដ្បិតតែភ្លើង

ស្នេហារបស់យើង មិនរំលើងសម្មាចារ⁵⁶។

ឧត្តមភរិយាបង អូននិងបងមានសម្មារ⁵⁷

⁵⁰ ចក្ស្យៈ ភ្នែក។

⁵¹ សើន : Phare។

⁵² បញ្ចសីល : សីល៥។

⁵³ សុរក្ខា : ការរក្សាដោយប្រពៃ។

⁵⁴ អព្ពតហេតុ : ហេតុអស្ចារ្យ។

⁵⁵ សិខណ្ឌិន : ព្រៃញ។

⁵⁶ សម្មាចារ : ការប្រព្រឹត្តត្រូវប្រល្ល។

⁵⁷ សម្មារ : ការសាងសន្សំកុសល។

ឧត្តម ធីតា

នោះពិតជាទ្រព្យ សំរាប់គ្រាវ័យចំណាស់។
 នៅក្នុងចុងជីវិត នៅស្មោះពិតទោះបីចាស់
 រាមផ្សេងត្រេងអរណាស់ ឱ្យជួបណាស់ពៅគ្រប់ជាតិ ៀ

ចំប៉ីដួង ចិត្តប៉ី